

WHY IS THERE NO EQUALITY

BETWEEN MEN AND WOMEN?
AND IF THERE IS, WHY ISN'T THERE?

*Vajon miért nincs egyenjogúság férfi és nő
között? És ha van is, vajon miért nincs?*

szerező author **Obersovszky Gyula**
illusztrációk illustrations **Sipos Fanni**

A NŐI-FÉRFI EMANCIPÁCIÓ TEKINTÉBEN MAGYARORSZÁG A VILÁGELIT MÖGÖTT JÓCSKÁN LE VAN MARADVA. PERSZE ÖSSZNEMZETI SZINTEN KÖZELÍTENI EHEZ A KÉRDÉSHEZ A MAGYAR TÁRSADALOM MEGOSZTOTSÁGA OKÁN NAGYON NEHÉZ. JÓLLEHET MAGYARORSZÁG KÜLSŐ HATÁRAI EZERÉVES TÖRTÉNELME SORÁN VISZONYLAG STABILAK MARADTAK, A MAGYARSÁG ETNIKAI, TERÜLETI, VALLÁSI, KULTURÁLIS, MŰVELTSÉGI ÉS VAGYONI ÉRTELEMBEN MINDMÁIG RENDKÍVÜL SOKRÉTŰ. MAGYARORSZÁG „KOMPORSZÁG”. KELET-, NYUGAT-, ÉSZAK- ÉS DÉL-EURÓPA HATÁSAINAK KITÉVE, SOK VALLÁST MAGÁÉNAK TUDVA, TIPIKUS MAGYAR MENTALITÁS RÓL BESZÉLNI CSAK DURVA ÁLTALÁNOSÁGBAN LEHET.

IN TERMS OF FEMALE-MALE EMANCIPATION, HUNGARY LAGS FAR BEHIND THE WORLD ELITE. OF COURSE, BECAUSE HUNGARIAN SOCIETY IS VERY DIVIDED, IT IS QUITE DIFFICULT TO APPROACH THIS ISSUE ON A NATIONAL LEVEL. ALTHOUGH THE EXTERNAL BORDERS OF HUNGARY HAVE REMAINED RELATIVELY STABLE THROUGHOUT ITS THOUSAND-YEAR HISTORY, HUNGARIANS ARE STILL VERY DIVERSE IN TERMS OF ETHNICITY, TERRITORY, RELIGION, CULTURE, EDUCATION, AND WEALTH. HUNGARY IS A “FERRY COUNTRY.” EXPOSED TO THE INFLUENCES OF EASTERN, WESTERN, NORTHERN AND SOUTHERN EUROPE, EMBRACING MANY RELIGIONS; WE CAN SPEAK OF A TYPICAL HUNGARIAN MENTALITY ONLY IN CRUDE GENERALIZATIONS.

Ezt példázza a következő vicc is: *A feminista világtalálkozón egy francia, egy angol és egy magyar nő megosztják egymás között, hogyan lettek emancipáltak. Mondja a francia hölgy. Nászéjszakánk után kérdezi a férjem, hol a vasalt ing, chérie? Én csak néztem. Másnap megint kérdezi, chérie, hol a vasalt ing? Én megint csak néztem. Harmadnap kivasalta magának. Az angol hölgy is hasonló történetbe kezd. Férjem kérdezi az első reggelen, darling, hol a reggeli? Én csak néztem. Más-*

The following joke is a good example of that: *At the Feminist World Congress, a French, an English, and a Hungarian woman share how they became emancipated. The French lady says: After our wedding night, my husband asked, ‘Where is my ironed shirt, chérie?’ I just looked at him. The next day he asked again: ‘Chérie, where is my ironed shirt? I just looked at him again. He ironed it on the third day. The English lady begins a similar story. My husband asked me the first*

nap megint kérdi. Hol a reggeli, darling? Megint csak néztem. Harmadnap megcsinálta magának. Ja, ja nálunk is hasonló volt a helyzet, szóval meg a magyar lány kissé bizonytalanul. Hol a kávé, hol a vasalt ing, kérdi a férjem, de én csak néztem. Másnap is csak néztem, aztán a harmadik napon a bal szememre már láttam is valamit.

Miközben nálunk valahogy így néz ki a helyzet, Nyugat-Európa mindinkább szakít a múlttal, kivonja magát a vallás befolyása alól, megteremtve egy ún. posztpolgári értékrendet (egy értékrend, mely nem kifejezetten a keresztény értékrendben gyökerezik), újragondolja a férfi és nő viszonyát, a társadalmi nemek definícióját a maga individualista és pluralista értékeivel összhangban. Kelet felé tekintve azonban nő a pravoszláv, s attól még keletebbre az iszlám befolyás, amelyek továbbra is bebetonozzák a hagyományos, vallási dogmák teremtette értékrendet. Magyarország ezen jelenségek ütközőpontjában helyezkedik el.

„Az egyenjogúság egy kétélű fegyver, amennyit ad, annyit el is vesz, és miközben jogviszonyokért harcol, régi struktúrákat döntöget és újakat épít.”

A nő alárendeltségi viszonya minden monoteista vallásban alapvetés. Ilyen értelemben keresztény hagyományaink sem támogatják az emancipációt. Az egyház vélekedése szerint: Isten teremté az embert, meg a nőt. Tehát a nő, aki mellékesen Ádám bordájából jött létre, nem ember, csak nő és nagyjából olyan szerepet játszik az életben, mint a bibliai kígyó – a kísértés és romlásba döntés eszköze. Hála istennek! ma már nem így vélekedünk, és az egyház is sokat visszavett a középkori nézeteiből, de nem csodálkozhatunk azon, ha ilyen hagyományokkal a férfiak felsőbbrendűségükről valahol mélyen azért még ma is megvannak győződve.

Egy olyan világban élünk, amely a tipikus férfiadottságokat tűnik pozitívan visszaigazolni. A vizionáló, absztraháló és logikai képességek egy technológiai társadalomban elengedhetetlenek. A nők profánabb, az élet lényegét tekintve azonban megkerülhetetlen képességei valahogy korunkban háttérbe szorulnak. Ezért küzdenek ma a nők több elismerésért, szükségszerűen a férfi domének megszerzését tűzve ki célul, ami azonban törvényszerűen szerepkonfliktusokhoz és korunk anomáliáihoz vezet.

A nemek évezredek viszonyát semmi sem befolyásolta annyira, mint a nők emancipációs küzdelme, mely végül – a világ fejlettebb féltekén – eredményre vezetett. A lassan száz éve kezdődő hosszú folyamat során a nők addig küzdöttek, míg csak el nem érték, amit akartak, hogy aztán kevés örömeik legyen

morning: ‘Where is the breakfast, darling?’ I just looked at him. The next day he asked again: ‘Where is the breakfast, darling?’ I just looked at him again. He made his breakfast on the third day. Oh, yeah, the situation was similar with us, the Hungarian girl says, with a little uncertainty. ‘Where is my coffee? Where is my ironed shirt?’, my husband asked – but I just looked at him. I just looked at him again the next day, and then on the third day I could finally see something with my left eye.

While here the situation looks something like that, Western Europe has been increasingly breaking with the past, withdrawing itself from the influence of religion, creating a so-called post-civic value system (a value system not expressly rooted in Christian values), rethinking male and female roles, the definition of gender in society in accordance with its individualistic and pluralistic values. Looking eastwards, however, the influence of Orthodoxy and, even further east, of Islam is getting stronger, which continue to cement the traditional values created by religious dogmas. Hungary is at the crossroads of these phenomena.

The subordination of women is a fundamental principle in all monotheistic religions. In this sense, our Christian traditions do not support emancipation either. According to the Church, God created man, then the woman. So the woman, who incidentally was made from one of Adam’s ribs, is not a person, only a woman, and in life plays roughly the same role as the biblical serpent – an instrument of temptation and ruin. Thank God we no longer believe that, and the Church has also given up much of its medieval views, but we should not be surprised if, with such precedents, men are still to this day convinced of their superiority somewhere deep down.

We live in a world that seems to appreciate typical masculine attributes. Visionary, abstract, and logical skills are essential in a technological society. Women’s worldlier but, considering the essence of life, unavoidable skills are somehow pushed into the background in our time. That is why women today are struggling for more recognition, inevitably aiming to acquire male domains, which, however, naturally leads to role conflicts and the anomalies of our time.

Nothing has affected the millennia-long relationship between the sexes as much as women’s struggle for emancipation, which ultimately bore fruit in the more developed hemisphere of the world. In a long process that began almost a hundred years ago, women struggled until they managed to achieve what they wanted, only to find little pleasure in it. It was not the men who forced all these changes, as they were not the ones at a disadvantage. Women are slowly becoming no different from men, except for their expectations. They now share all male domains, even as soldiers in the U.S. military, they are equal to their male comrades.

benne. Nem a férfiak erőltették mindezen változásokat, hiszen nem ők voltak joghátrányban. A nők lassan semmiben sem különböznek férfitársaiktól, az elvárásaikat leszámítva. Minden férfi doménban osztoznak immáron, az amerikai hadseregben katonaként is egyenrangúak férfi bajtársaikkal.

A legelkötelezettebb feministák a női egyenjogúság térnyerésével párhuzamosan a férfiak kasztrálását tűzik ki célul, mert az ő olvasatukban a férfiak hagyományos és ösztönös viselkedése a nők emberi méltóságát sérti. Amerikában, ha egy kolléganőnek három másodpercnél hosszabb ideig nézel a szemébe, az szexuális zaklatásnak számít. Az udvarlás számos, régen elfogadott formája ma úgyszintén. Egy brüsszeli állásfoglalás szerint a prostitúció az emberi méltóság megsértése, és a tettes itt is egyedül és kizárólag a férfi. Nem csodálkoznék, ha egy újabb divathullám söpörne végig a földön, women’s lives matter, amikor majd harcos amazonok történelmi figurák szobrait döntögetik, mert kiderítik róluk, hogy csúnyán beszéltek aszszonyukkal, ne adj isten! kezét is emeltek rá. A nők emancipációja csak egy helyen hibázik. Ha a teljes egyenjogúság volt a cél, ha a nők is ugyanúgy hordják a nadrágot, ha a férfiakkal még a kiképzőtáborban is keresik a megmérettetést, miért tartanak mindmáig igényt egy megkülönböztetett bánásmódra? Miért természetes, hogy a férfi fizet, kinyitja az ajtót, udvarol, s előreengedi a nőket a mentőcsónakba? Udvariasságból? Hiszen mindez eredendően járt a hölgyeknek az emancipációt megelőző időkben. A gyengébb nem feltételezett egy erősebb nemet – különben mitől lett volna gyengébb? –, és az erősebb nem érényeihez tartozott a hölgyekkel szemben tanúsított figyelmes, udvarias viselkedés. A nemek kinézetben, elhivatottságban és társadalmi szerepvállalásban erősen különböztek egymástól. A férfi férfi volt, a nő pedig nő a legjobb értelemben. Persze hibát ebben a szisztémában is lehetett találni bőven, de működött és mentes volt a modern kori anomáliáktól. A nőnek – ha nem is számított polgárjogi értelemben teljesen emancipálnak, nem rendelkezett választójoggal, vagy nem lehetett katona – alanyi jogon járt a megkülönböztetett bánásmód. Amennyiben egy férfi ez ellen vétett, megvetés tárgyává vált, a jó hírét kockáztatta, vagy mint gentleman megbukott társadalmi illetenből.

A férfiak és nők eltérő szerepvállalása következtében sokkal nagyobb volt az egymásra utaltság. Ezáltal a házasságok tartósabbnak bizonyultak. A társadalmi szelekció az elmondottak következtében a nőies nőket és férfias férfiakat támogatta. Ezzel szemben manapság férfit és nőt extrém esetben meg sem lehet különböztetni egymástól. A társadalmi változások hatására beinduló kontraszelekció a férfiakat elnőiesíti, a nőket pedig férfiúsítja. Furesa, eddig ki nem kutatott része a tudománynak, hogy az evolúció, erős környezeti hatásokra reagálva, egy-két generáción belül is képes látványos genetikai változásokat létrehozni. A letűnt generációk brummogó szőrpamacs medvéit görögösen lány Adoniszek váltják fel,

In parallel with the rise of women’s equality, the most committed feminists aim to castrate men, because, in their understanding, men’s traditional and instinctive behavior violates women’s human dignity. In the US, looking a female colleague in the eye for more than three seconds counts as sexual harassment. Just like numerous long-established forms of courtship. According to a Brussels resolution, prostitution is a violation of human dignity, and the perpetrator is always and exclusively the man. I wouldn’t be surprised if another trend, called women’s lives matter, swept across the world, when warrior amazons would knock down statues of historical figures because they are found to have spoken ill with their women, or God forbid, laid hands at them. The emancipation of women only fails in one thing. If complete equality was the goal, if women can wear the same trousers, if they want to challenge men even in training camps, why do they still want differential treatment? Why is it natural for a man to pay, open the door, court the woman, and allow women before himself into the lifeboat? Out of courtesy? After all, ladies were entitled to all of these in pre-emancipation times. The weaker sex assumed the existence of a stronger sex – otherwise what would have made it weaker? And the virtues of the stronger sex included attentive, polite behavior towards ladies. The sexes differed greatly in appearance, commitment, and social responsibility. A man was a man, and a woman was a woman in the best sense of the word. Of course, there were plenty of flaws in this system as well, but it worked and was free from the anomalies of the modern age. Women, even if they were not fully emancipated in a legal sense, did not have the right to vote, or could not be soldiers, were entitled to differential treatment. If a man transgressed against this, he became an object of contempt, risked his reputation, or failed as a gentleman in social etiquette.

“As we can see, equality is a double-edged sword: it gives as much as it takes away, and while fighting for rights, it breaks down old structures and builds new ones.”

Due to the different roles of men and women, there was much greater interdependence. Thus, marriages proved to be more lasting. As a result, social selection favored feminine women and masculine men. In contrast, in extreme cases, men and women cannot be distinguished nowadays. Negative selection triggered by the social changes leads to the feminization of men and the masculinization of women. It is a strange, unexplored part of science that evolution, in response to strong environmental influences, can produce spectacular genetic changes within a few generations. The growling furball

a villendorfi Vénuszokat pedig kockás hasú kungfunindzsák. A férfiak testedzési szokásaikkal mintha csak a másodlagos nemi jelleg csökkenését szeretnék ellensúlyozni, akárcsak a nők a túlhangsúlyozott mímellekkel. A hölgyek ma mindhiába keresik az immáron csupán régi filmekből, regényekből ismerős urakat, az urak pedig álmodozhatnak hajdan volt lágy, simulékony hölgyekről, akik mindenben alávetik magukat uruk akaratának. A mentális változások szembetűnőek. A férfiak szoftikká válnak, a nők dominákká. A kezdeményezés lassan a nőkre vár. Ez a trend hazánkban még nem is tűnik fel annyira, de mondjuk Angliában vagy az USA-ban már látványosan tetten érhető. Tehát a nők, miközben maguk kasztrálják a férfiakat, azon sírnak, hogy azok nem elég férfiasak, nem vállalják fel férfiúi küldetésüket, nem elég gondoskodók. Ugyanakkor a nők manapság nem csak a kényeztetésre, gondoskodásra tartanak igényt, a döntések meghozatalában is részt kívánnak venni, jobb esetben a döntéshozatal jogát maguknak kisajátítani. A teljes dominanciára igényt tartó nők élete viszont társkapcsolati értelemben csak ritkán működik, mert a biológiai és társadalmi szerepvállalás ez esetben egymásnak ellentmondani látszik.

Persze ez csak a hagyományos társkapcsolatokra igaz, és ennek a kérdésnek boncolgatása mindjárt a tradicionális házasságok fenntarthatóságának kérdését is felveti. Mint tudjuk, a hagyományos társkapcsolatok természetüknél fogva alá- és fölérendeltségi viszonyt feltételeznek, és ez az emancipáció útjában áll. Teljes emancipáció, megítélésem szerint, csak olyan kapcsolatokban képzelhető el, amik nem birtokviszonyra, sokkal inkább kölcsönös tiszteletre, toleranciára és függetlenségre épülnek. Tudom, a „függetlenség” elsőre meghökkentően hangzik, de könnyen belátható, hogy amíg a másikat nem tekintem testi, lelki értelemben önálló, szuverén lénynek, amíg nem társat, partnert látok benne, hanem tulajdont, ami fölött rendelkezhetem, jöttányi sansza sincs egy emancipált kapcsolatnak. Új típusú párkapcsolatok jelei már fellelhetők jóléti, individuális társadalmakban, ahol a hagyományos párkapcsolatokat lassan egy új, egyenjogú és egyenrangú életközösség váltja fel, ami a partnerek kölcsönös vonzalmára, ezen túl egy tartósan jól működő szinergikus terület felosztására épül. Mint látjuk, az egyenjogúság egy kétélű fegyver: amennyit ad, annyit el is vesz, és miközben jogviszonyokért harcol, régi struktúrákat döntöget és újakat épít.

A nemek az egyenjogúsítás hatására morfológiailag és mentálisan is közelednek egymáshoz. Mindez még kiegészül az egyenjogúsági küzdelem farvizén kibontakozó gendervita átláthatatlan számú szexuális identitásával, és máris képet kapunk a jövő társadalmáról, ami egy Csillagok Háborújában fellelhető csillagközi kocsmá közönségére jobban emlékeztet, mint a mi tradicionális társadalmunkra. Remélem, senki sem gondolta komolyan, hogy az emancipációs küzdelem a nők egyenjogúsításával véget ér!? De vajon az egyenjogúság

teddy bears of the past generations are replaced by soft Greek Adonises, and the Venuses of Willendorf are replaced by kung fu ninjas with a six-pack. Men seem only to want to compensate for the decline in their secondary sex characteristics with their exercise habits, just like women do with over-emphasized fake breasts. Today, ladies are looking in vain for the gentlemen they know only from old films and novels, and gentlemen can only dream of the soft, smooth ladies of the past, who submit to their master's will in everything. Mental changes are striking. Men become soft, women become dominant. Slowly women have to take the initiative. This trend, which has not really appeared in Hungary yet, is already spectacularly visible in, for example, the UK or the USA. So women, while castrating men themselves, cry about men who are not manly and caring enough, who don't take on their masculine mission. At the same time, women today not only want to be pampered and cared for, but they also want to take part in decision-making, or better still, to monopolize the right to make decisions. However, the lives of women who want full dominance rarely work in terms of relationships, because biological and social roles seem to contradict each other in this case.

Of course, this is only true for traditional relationships, and the analysis of this question also immediately raises the issue of the sustainability of traditional marriages. As we know, traditional relationships inherently presume a kind of hierarchy, which stands in the way of emancipation. Total emancipation, in my opinion, can only be imagined in relationships which are not based on ownership, but rather on mutual respect, tolerance, and independence. I know, "independence" sounds astonishing at first, but it's easy to realize that as long as you don't see the other as a physically and mentally independent, sovereign being, as long as you don't see a partner in her but a property you control, an emancipated relationship doesn't stand a chance whatsoever. Signs of new relationship types can already be found in affluent, individualistic societies, where traditional relationships are slowly being replaced by new, equal and emancipated cohabitations, based on the mutual attraction of partners and, beyond that, a lasting, well-functioning synergic division of areas. As we can see, equality is a double-edged sword: it gives as much as it takes away, and while fighting for rights, it breaks down old structures and builds new ones.

The sexes converge towards each other both morphologically and mentally as a result of emancipation. All of this is complemented by the confusing number of sexual identities brought about by the gender debate unfolding on the sidelines of the struggle for equality, and we have a picture of a future society which looks more like the patrons of an interstellar pub in Star Wars than our traditional society. I hope no one seriously thought that the emancipation struggle would end with the equality of women! But do equal rights imply equality in all

egyenrangúságot is feltételez? Mint tudjuk, az egyenjogúságot kiharcolni lehet, az egyenrangúságot kiérdemelni. És én itt látom a legnagyobb bökkenőt. Bár jogilag – legalábbis a világ felvilágosultabb országaiban – ma minden nő egyenlő férfítársaival, ez azonban nem jelent kényszeredetten egyenrangúságot is. Már pedig ezt a jelenséget szokták az egyenjogúság hiányával összetéveszteni. A társadalmi szerepvállalások megítélése, értékelése nagyon különböző. A férfi (ideális esetben) családfenntartó szerepe – szemben az anyaként gyermekeit gondozó, nevelő, a háztartást vezető nő szerepével – nagyban túlértékelt. Vajon miért érdemel ebben a szereposztásban a férfi nagyobb elismerést? Piacgazdaságunkban a pénznek kiemelt jelentősége van, mert a pénz minden jólét és anyagi biztonság alapja, ezért a mi társadalmunkban a pénz, illetve a pénzkereső szerep jelöli ki az alá- és fölérendeltségi viszonyt, szemben az élet alapvető értékeivel. Ez akkor is így van, ha a nő a családfenntartó, és a férfi csodálkozik odahaza, hogy az unalmas szórakozásnak tűnő otthoni elfoglaltságok, plusz a gyereknevelés az ő erejét, stressztűrő képességét is jócskán meghaladja. Ráadásul az ilyen szereposztásokban a nő lesz az, aki a férfit előbb-utóbb nem találja elég jónak, akire már nem tud felnézni. Amint látjuk, kényszerpályán vagyunk, a társadalom milyensége kihat az egyén viselkedésére és gondolkodására. Nem tudjuk magunkat tartósan a társadalmi elvárások büvököréből kivonni.

Egészen más eredményre jutunk, ha a nagybetűs ÉLET nézőpontjából vizsgáljuk a nemek szerepét. Egyértelmű, hogy az élet lényegét tekintve a nők szerepe fontosabb, hiszen míg egy nő életében elvileg sem tud húsz, huszonöt gyermeknél többnek életet adni, addig egy férfi képes a fél világot megtermékenyíteni (törekszik is rá). Az európai történelmen végigvonuló patriarchális társadalmakban a nők elnyomásának fő oka az utódnemzés kizárólagosságának biztosítása. Ezzel szemben egy matriarchális társadalomban – még ma is van rá számos példa – az apa kiléte elhanyagolható, így a nők semmilyen szempontból nincsenek elnyomva. Ezek az együttléti formák az ismert esetek tanúságai alapján sokkal békésebbek, konfliktusmentesebbek.

De nálunk sem reménytelen a helyzet. A felgyorsult technológiai fejlődés társadalmi hatásai következtében a hagyományos viselkedési formák és gondolkodások lassan háttérbe szorulnak és az egyenjogúság, egyenrangúság az új keletű életközösségekben talán már nem lesz téma – bár az én olvasatomban mindez alig képzelhető el anélkül, hogy az anyajogú társadalmakból átvett pozitív tapasztalatokat valamilyen formában ne érvényesítsük. Bármilyen új korszak, remélhetőleg az élet keletkezése még hosszú ideig biológiai folyamat marad. És mert a jóléti, technológiai társadalmakban egyre katasztrofálisabb a demográfiai helyzet, az új élet létrejöttében megkerülhetetlen nők szerepvállalása a nem is oly távoli jövőben mindinkább felértékelődik. ●

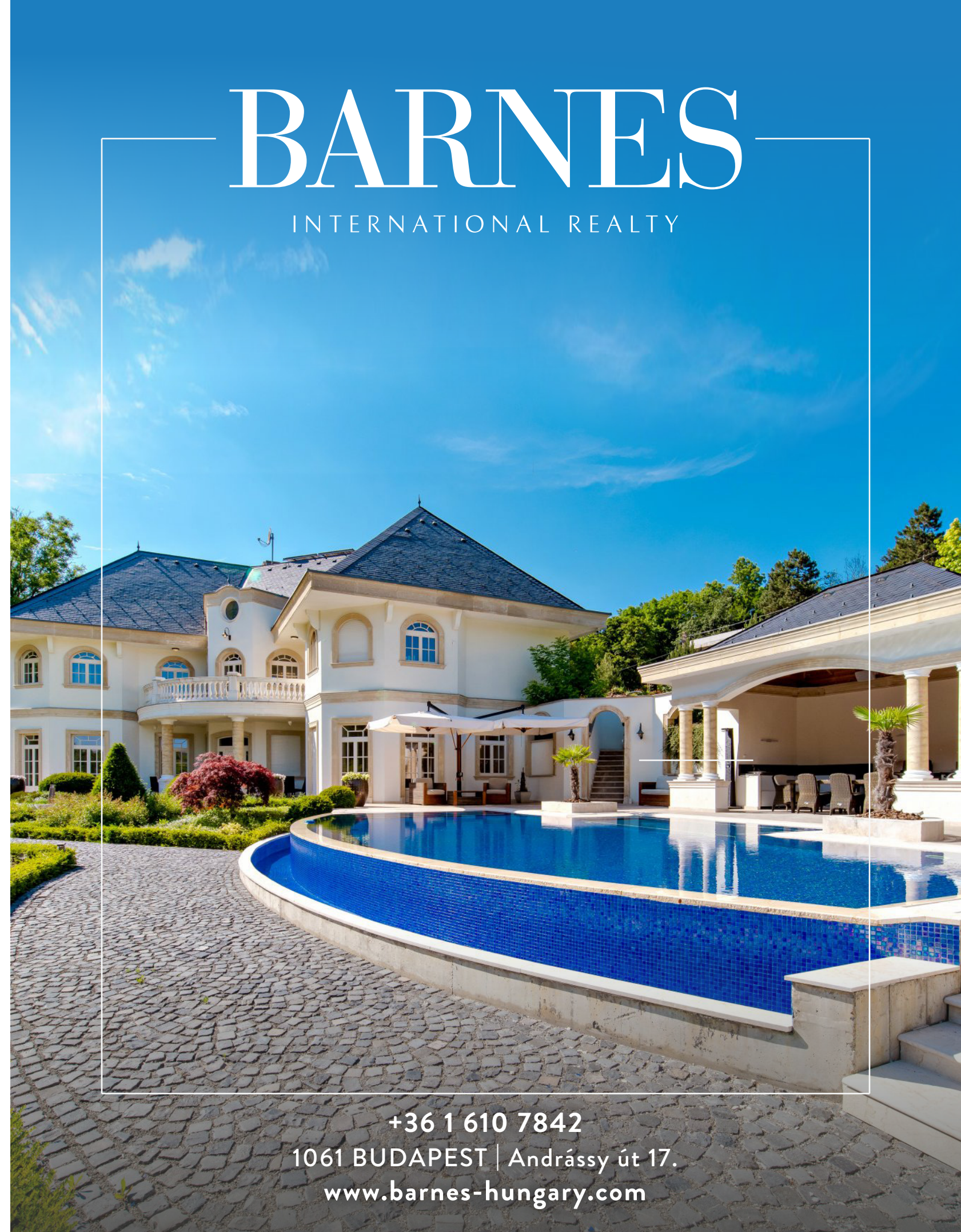
aspects of life? As we know, equal rights can be fought for, but equality in all other senses of the word have to be earned. And I see the biggest issue here. Although legally, at least in the more enlightened countries of the world, all men and women are now equal, this does not necessarily mean they are considered equal. And this phenomenon is usually confused with the lack of equal rights. The perception and evaluation of social roles is very different. The (ideal) male role as the breadwinner is greatly overrated, as opposed to the role of the woman managing the household, as well as caring for and raising the children. Why does a man deserve more recognition in this role? In our market economy, money is of paramount importance because money is the basis of all wealth and material security, and therefore, in our society, instead of the fundamental values of life, money and the breadwinner role establishes the hierarchical relationship. This is true even if the woman is the breadwinner, and the man is very surprised at home that the seemingly boring, fun-looking activities, plus raising children, far exceed his strength and tolerance for stress as well. Moreover, in such roles, it will be the woman who will eventually think the man is not good enough, whom she can no longer look up to. As we can see, we are on a forced path, the nature of society affects the behavior and way of thinking of the individual. We cannot permanently remove ourselves from the spell of social expectations.

We get a completely different result if we look at gender roles from the perspective of Life with a capital L. It is clear that the role of women is more important in the essence of life, because while a woman cannot even in principle give birth to more than twenty to twenty-five children in her lifetime, a man can (and does) impregnate half the world. The main reason for the oppression of women in patriarchal societies throughout European history is to ensure the exclusivity of siring an offspring. In contrast, in a matriarchal society – there are still many examples – the identity of the father is negligible, so women are not oppressed in any way. Based on the evidence of known cases, these forms of coexistence are much more peaceful and conflict-free.

But our situation is not hopeless either. As a result of the social implications of accelerated technological development, traditional behaviors and ways of thinking are slowly pushed into the background, and equality and emancipation in modern forms of cohabitation may no longer be an issue in the future – although, in my understanding, it is hard to imagine this without incorporating the positive experiences of matriarchal societies in some way. Whatever comes, whatever new zeitgeist, hopefully the creation of life will remain a biological process for a long time to come. And because the demographic situation in affluent, technological societies is increasingly catastrophic, the role of women, who are essential to the creation of new life, will become more and more valuable in the not-too-distant future. ●

BARNES

INTERNATIONAL REALTY

+36 1 610 7842

1061 BUDAPEST | Andrássy út 17.

www.barnes-hungary.com